



ת"פ 28638/10/15 - מדינת ישראל נגד עארף נאסר

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 28638-10-15 מדינת ישראל נ' נאסר

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ ליאורה זמיר
	נגד
	עארף נאסר
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד דרבאשי
הנאשם	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה כתבי אישום בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים בניגוד לסעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 כדלקמן:

בת"פ 28638-10-15: הסעת שב"ח יחיד ביום 16.4.15 בשעה 16:30 במושב שדה עוזיהו, מאתר הבניה שבו הוא עובד.

בת"פ 14032-10-15: הסעת שני שב"חים ביום 27.8.15 בסמוך לשעה 11:00 בסמוך למחלף הכפר הירוק.

בת"פ 39131-10-16: הסעת שני שב"חים ביום 24.8.16 בסמוך לשעה 21:20 בסמוך לקבר בנימין, באזור כפר סבא.

הסדר הטיעון

2. ביום 27.3.17 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה בשלושת התיקים, יורשע וישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. עמדתה העונשית של המאשימה היא מאסר בפועל, וענישה נלווית. ההגנה תטען לעונש באופן פתוח.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה

3. בתסקיר מיום 28.11.17 סקר שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 46, נשוי, אב לשני מתבגרים. עובד כשכיר, מנהל עבודה באתר בנייה מזה מספר שנים. היה בעבר בעל עסק עצמאי נקלע לחובות והוכרז פושט רגל. הנאשם לקח אחריות על העבירות המיוחסות לו והביע נכונות לשאת בתוצאות. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם מגובש, עובד ומפרנס את משפחתו, עם זאת גילה חוסר יציבות במסגרת



הלימודים, קשיים במישור התעסוקתי והתמודדות בעייתית בעתות משבר. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות התנהגות בעייתית פחת. שירות המבחן העריך כי שליחת הנאשם למאסר, ולו בדרך של עבודות שירות עלולה להביא להתדרדרותו ולנסיגה במצבו. לפיכך המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות צו של"צ בהיקף נרחב.

4. הממונה על עבודות השירות בחוות דעתו מיום 11.6.2018 מצא את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

5. המאשימה הגישה את הרשעתיו הקודמות של הנאשם, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי הפגיעה בערכים היא משמעותית וחמורה, בפרט שהנאשם ביצע 3 עבירות במועדים שונים. לדבריה המלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת המעשים, לטענתה מתחם העונש ההולם נע בין 12-3 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחד מהתיקים, לצד ענישה נלווית. לאור העובדה שהנאשם חזר לבצע אותה עבירה מספר פעמים ולאור עברו הפלילי עתרה להשית על הנאשם מאסר ברף העליון של המתחם, וענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו. הפנה לתסקיר המלמד כי קיימת מגמה של שיקום. הפנה לחלוף הזמן, ציין שהנאשם זקוק לרישיונו מאחר והנהיגה היא מטה לחמו של הנאשם וביקש להימנע מהשתתפות בפועל. לטענתו מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל. הפנה למקרים חמורים יותר שנמנעו מהרשעה. ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן והימנע מהשתתפות בפועל ומאסר ומהשתתפות בפועל.

7. הנאשם אף הוא ביקש לומר דברים. לדבריו עבר משברים בחיים. ניסה להשתקם. הודה בעבירות המיוחסות לו. ציין כי כיום הוא עובד בתחום הבניין כמנהל עבודה ראשי באתרים שונים של חברה בה מייצרים חדרי מיגון ויהיה לו קשה להגיע מאתר לאתר אם רישיונו ישלל.

דין

8. הנאשם ביצע 3 עבירות שונות ממועדים שונים, מדובר באירועים נפרדים ובלתי קשורים זה לזה, לפיכך יקבע לכל אחד מהאירועים עונש הולם בנפרד.

9. במקרה דנן, **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירות אותן ביצע הנאשם, הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

10. על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג וברז (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**).



11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** בכל אחד מהתיקים היא ברף הנמוך, בשים לב לכך שלא בוצעו עבירות נלוות, ולא נגרמה פגיעה קונקרטית בביטחון הציבור.

12. באשר ל**נסיונות ביצוע העבירות** - לקחתי בחשבון כי הנאשם הסיע בכל אחד מהאירועים 1-2 שוהים בלתי חוקיים, כי אין אינדיקציה לכך שהנאשם הסיע את השוהים משטחי הרשות לתוך ישראל, אלא ההסעה נעשתה בתחומי המדינה, אין אינדיקציה לכך שההסעה הייתה תמורת שכר. באחד התיקים ההסעה בוצעה מאתר הבניה בו עבד.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

- רע"פ 1119/18 (עליון) **מוחמד חסן נ' מדינת ישראל** (9.5.18) המערער הורשע בעבירה של הסעת 2 תושבי האזור אשר שהו בישראל שלא כדין לתוך תחומי הארץ. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר על תנאי, 3 חודשי פסילה על תנאי וקנס. ערעורים במחוזי והעליון נדחו.

- רע"פ 2844/16 **ביאלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.04.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של נסיון להסעת 3 שב"חים. בית המשפט קמא גזר עליו 80 ימי מאסר בע"ש, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

- רע"פ 9038/15 **סרחאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.01.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של שהייה בלתי חוקית והסעת שוהה בלתי חוקי נוסף. (הנאשם ובן משפחה נוסף שהגיעו לבקר את אשתו החולה של הנאשם). בית המשפט קמא גזר עליו 3 חודשי מאסר, ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

- רע"פ 2572/16 **סויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.4.16), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשתי עבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין ובעבירה של סיוע לכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קמא גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. ערעורים בבית המשפט העליון ובבית המשפט המחוזי נדחו.

- רע"פ 3656/05 **מנחם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.5.05), התקבלה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי (נסיעה קצרה שלא על רקע עסקי). בית משפט קמא גזר מאסר למשך 40 יום לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור והורה כי 45 ימי המאסר ירצו בעבודות שירות.

- עפ"ג (מחוזי מרכז) 42224-05-14 **סרסור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 3.8.15), התקבל ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, בית משפט קמא גזר 8 חודשי מאסר תוך הפעלת 2 מאסרים מותנים בחופף. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, ביטל המאסר והאריך התנאים.

ראו גם: ת"פ (ב"ש) 38900-03-13 **מדינת ישראל נ' אבוגודה** (הסעת שב"ח יחיד - 5 חודשי ע"ש); ת"פ (י-ם) 64092-12-12 **מדינת ישראל נ' כרישאת** (הסעת שב"ח יחיד בתמורה לתשלום - 21 ימי מאסר בע"ש).

ראו מקרים בהם בתי המשפט נמנעו מהרשעה: ע"פ (י-ם) 2738/08 **מדינת ישראל נ' יוסף** (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמלה) 16068-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד שוויקי** (הסעת 2 שב"חים); ת"פ (קג"ת) 15756-08-14



מדינת ישראל נ' שוורצמן (הסעת 2 שב"ח); ת"פ (י-ם) 56474-01-13 מדינת ישראל נ' נירוך (הסעת שב"ח); ת"פ (עכו) 49228-07-12 מדינת ישראל נ' ריא (הסעה והעסקת שב"ח יחיד); ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 מדינת ישראל נ' עטאללה (הסעה וסיוע להעסקה); ת"פ (כ"ס) 2019/09 מדינת ישראל נ' רצאבי (הסעת שב"ח יחיד); ת"פ (רמ') 18086-03-10 מדינת ישראל נ' אל עמורי (הסעת שב"ח במונים שבבעלות הנאשם);

14. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם, בנסיבות של הסעת 1-2 שב"ח נע ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

15. בנסיבות שבפניי, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

16. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכות הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
- לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם נותן את הדין בגין 3 אירועים שונים.
- לקחתי בחשבון את חלופי הזמן מביצוע העבירות. לא מצאתי ליתן משקל להתמשכות ההליכים בתיק בשים לב שרוב הדחיות בתיקים היו לבקשת ההגנה על מנת לאפשר לנאשם להיערך לדיונים, לשקול צירוף תיקים ולשתף פעולה עם שירות המבחן.
- זקפתי לחובת הנאשם את הרשעותיו הקודמות: לנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות זיוף, מרמה ועבירות מס. לנאשם עבר תעבורתי מכביד כעולה מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני הצדדים (לא הוצג הרישום התעבורתי). הנאשם ריצה עונשי מאסר בעברו.
- לקחתי בחשבון את פגיעת העונש בנאשם, את העובדה כי הנאשם מפרנס את משפחתו, עובד כשכיר בתפקיד מנהל עבודה באתר בניה וכי ענישה בדמות מאסר בפועל ובדמות שלילת רישיון עלולה לפגוע בפרנסתו.
- לקחתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן, את הערכת שירות המבחן כי לעת הזו פחתה המסוכנות הנשקפת מהנאשם ומנגד את מאפייני התנהלותו של הנאשם בעתות משבר.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן, להימנע מלגזור על הנאשם עונש מאסר, ולו בדרך של עבודות שירות, מחשש שיביא להתדרדרות ונסיגה במצבו של הנאשם. לקחתי בחשבון את מצבו הרפואי של הנאשם כפי שהוצג היום לבית המשפט, הנאשם עבר תאונת עבודה כתוצאה ממנה, סובל מחתכים בבהונות 1,2 ו-3 והיום מתהלך עם קביים ואמור לעבור טיפולים רפואיים נוספים.
- לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם. מצאתי ליתן משקל משמעותי לשיקול ההרתעה בשים לב שהנאשם חזר לבצע את אותה העבירה שלוש פעמים.

17. לאור כל המפורט לעיל, על רקע הישנות העבירות ועל רקע עברו של הנאשם, לא מצאתי הצדקה לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן. אני סבורה כי במכלול הנתונים שלעיל, העונש הראוי לנאשם הוא עונש



מאסר בפועל, הגם שמצאתי הצדקה כי ירוצה בדרך של עבודות שירות.

בשל האמור בתסקיר שירות המבחן, וכדי לצמצם את החשש כי העונש יביא להידרדרות ונסוגה במצבו של הנאשם, מצאתי לנכון להתחשב במשך המאסר אשר יגזר על הנאשם.

18. בשל מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, ובשים לב לתמהיל הכולל של הענישה, אתחשב בגובה הקנס.

19. לאור ריבוי העבירות לא מצאתי להצדקה להימנע מרכיב של פסילת רישיון, אך אתחשב במשכה.

20. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של 3 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, במועדון רכיבה טיפולית הלורד ת.ד 3737 תל מונד.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

לאור דברי ב"כ הנאשם כי על הנאשם לעבור בתקופה הקרובה ניתוח וכי נדרשת תקופת החלמה של מספר חודשים, אני מורה כי תחילת ריצוי המאסר על דרך עבודות השירות יחל ביום 1.11.18.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 1.11.18 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז רמלה.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

תשומת לב הנאשם, כי בשל השינוי במועד תחילת ריצוי עבודות השירות, יכול וישונה מקום ההשמה ועליו לבצע את עבודות השירות בהתאם למקום שיקבע לו על ידי הממונה על עבודות השירות.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס כספי בסך של 3000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים, שווים ורצופים תשלום ראשון לא יאוחר מיום 15.8.18.

ד. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים.



הפסילה בפועל תחל היום.

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יופקד הרשיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מהיום אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

ה. פסילה מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב 1952.

ו. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה בה הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבימ"ש מחוזי.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ח, 9 יולי 2018 בנוכחות הצדדים.